

# РЕШЕНИЕ

№ 555

гр. Перник, 29 ноември 2013 година

## В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на осми ноември през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 1338 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Производството е образувано по повод жалба на С.Т.С.,\*\*\* срещу заповед № 1290 от 16.09.2013г. на Кмета на община Перник, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „Постройка на допълващо застрояване-беседка”, находяща се в УПИ VI-6067, кв. 25 по плана на гр. Перник. В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен, като издаден при съществени процесуални нарушения. Основните доводи са, че констативния акт е съставен в нарушение на чл. 223, ал. 2 от ЗУТ. Въз основа на така изложените в жалбата аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж. Претендира се присъждане на разноски и се представят писмени бележки.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Перник, чрез процесуалния си пълномощник оспорва жалбата. Счита, че при постановяване на акта административния орган е спазил административно производствените правила и разпоредбите на материалния закон. Изследвал е въпроса с търпимостта на строежа в следствие, на което е постановил правилен акт, който моли да бъде оставен в сила. Прави искане присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Заинтересованата страна Й.В.Д. изразява доводи, че жалбата е основателна и иска заповедта да се отмени.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод писмо с вх. № 13/СЛУ-3119 от 12.04.2013г. на Началника на РО”НСК” при РДНСК, ЮЗР, с което им е изпратена молба от С.Б.\*\*\* касателно законност на постройка в имот собственост на настоящата жалбоподателка.

Кмета на община Перник е разпоредил проверка по случая, която да се извърши на 26.04.2013г. в присъствие на страните. На 26.04.2013г. служители на Община Перник в присъствието на жалбоподателката и заинтересованата страна са съставили констативни акт с №1-13/СЛУ-3119, в който са описали състоянието на строежа и че за същия не са представени строителни книжа. На 21.06.2013г. в отсъствие на възложителите на строежа е съставен констативен акт с № 3-13/СЛУ-3119 от същата дата. Актът е изпратен по пощата с обратна разписка, която е получена на 26.06.2013г.. Възражения са постъпили в указания срок, като същите са приети за неоснователни.

Издадена е заповед за премахване на незаконен строеж, която е предмет на настоящето съдебно производство.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, според които, Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма.

Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения на същите. Констативният акт по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ е огледно доказателствено средство, затова неговото несъставяне или порочно съставяне не е съществено процесуално нарушение. Законът не съдържа изискване констативният акт за незаконно строителство да е съставен в присъствието на нарушителя или на заинтересуваните лица. По отношение на това, че е съставен от един служител, които си е посочил длъжността и местоработата не се приема, че е съществено нарушение, тъй като в съдебното производство страната, която е несъгласна с него може да обори констатациите по съответния ред. Съществено е такова нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти и което е довело до нарушаване правото на защита на адресата на акта. Това в случая не се наблюдава. Жалбоподателката своевременно е възразила срещу констативния акт, подала е и пред надлежния орган жалбата си против издадената заповед и е могла пред съда да ангажира доказателства за защита на интересите си и за доказване на твърденията си. Константна е съдебната практика, че нередовностите при съставяне на констативния акт, представлява нарушение, което обаче не е от вида на съществените такива. С оглед на това не се възприемат доводите на пълномощника на жалбоподателката, че производството е опорочено, до степен да се отмени акта само на процесуално основание.

Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на строежа и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностно лице от Община Перник; актът е връчен, постъпило е възразение и то е обсъдено, наред с останалите установени от органа обстоятелства.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ/.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено

изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота.

В хода на съдебното производство е указано на жалбоподателката, че доказателствената тежест е нейна и следва да поиска изслушване на съдебно техническа експертиза. Участвалият по реда на чл. 18 от АПК пълномощник на страната заяви, че оспорва акта на процесуално основание, поради което счита, че не е необходимо изслушването на експертиза. С оглед на изложеното следва да се приеме, че доказателствената сила на констативния протокол не е оборена в настоящето производство. Съдът кредитира неоспорените от жалбоподателя констатации, обективирани в констативния акт, относно вида и характера на процесния строеж. От описанието на строежа и неговата характеристика-постройка по чл. 42, ал. 3 от ЗУТ, съдържащи се в оспорената заповед и констативния акт, съдът прави извод, че се касае за строеж от VI-та категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ. В имота собственост на жалбоподателката има изградена в югозападната част на УПИ VI-6067, кв. 25 по плана на гр. Перник, кв. "Клепало" строеж-беседка, стъпила върху бетонов фундамент с размери 3.00 на 3.00м., на отстояние 1.00м. от границата с УПИ XVII и УПИ-6408. Две от стените са изградени от тухла и бетонов трегер, едната на височина 2.10м., а втората на 0.90м.. Покрива е изпълнен от метална конструкция, покрита с ламарина. Въз основа на това съдът приема, че с оглед на функционалното предназначение на процесния обект и неговата техническа характеристика, както и начина му на изпълнение тухлена зидария, стъпила върху бетонова плоча и като се съобрази с посочените по-горе размери и ползването му по предназначение като беседка, намира, че е безспорно установена липсата на разрешение за изграждането му, нито пък е издавана виза, а и по тези обстоятелства не е налице формален спор между страните. С оглед годината на изграждане-2000г. предмет на заповедта, по смисъла на ЗТСУ и ПП на ЗТСУ е второстепенна постройка, а по смисъла на ЗУТ - допълващо застрояване. Съгласно чл. 118 от Наредба № 5 от 17.05.1995 г. за правила и норми по териториално и селищно устройство второстепенните постройки в жилищната зона са с височина до 2,5м над прилежащия терен и до 3м до най-високата част на покрива, а съгласно чл. 113, ал. 2 при свободно разполагане сградите и постройките на допълващото застрояване, както е в случая трябва да са на разстояние от вътрешните регулационни линии най-малко 3м или най-малко 1,5м от южна, югозападна и югоизточна регулационна линия към съседния парцел (при отклонение от южната посока до 45 градуса), ако са с височина до 2,5 м.. Т.е. към момента на изграждането му не е съобразен с действащите правила и нормативи, не съответства и на чл. 42, ал. 3 от ЗУТ. С оглед на което не е налице търпим строеж, които да не подлежи на премахване.

Съгласно чл. 55 от ЗТСУ, респ. чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежи се извършват само ако са разрешени. Строителните работи в страната се извършват при спазване на закона и действащите правила, норми и наредби въз основа на разрешение за строеж, а съгласно чл. 225 от ПП на ЗТСУ не се изисква одобрен проект при издаване на разрешение за строеж за едноетажни второстепенни постройки. То следователно процесният строеж като изграден без разрешение за строеж се явява незаконен. По делото не са представени доказателства за наличие на разрешение за строеж на цитирания по-горе обект, поради което настоящия състав приема, че се касае за извършване на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

След като е констатирано извършването на строеж в нарушение на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, правилно административния орган в съответствие с действащите материалноправни разпоредби е издал процесната заповед, с която е наредено да се премахне незаконен строеж „Постройка на допълващо застрояване-беседка”, находяща се в УПИ VI-6067, кв. 25 по плана на гр. Перник.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона да се преустанови незаконното строителство, като при издаването му не са засегнати права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която акта се издава.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено, тъй като не се констатираха отменителни основания по чл. 146 от АПК.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя ще се възложат направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсулско възнаграждение в размер на 150 лева.

Според чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147 от ЗУТ в случая е налице строеж от шеста категория, а съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд – Перник

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С.Т.С.,\*\*\* срещу заповед № 1290 от 16.09.2013г. на Кмета на община Перник, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „Постройка на допълващо застрояване-беседка”, находяща се в УПИ VI-6067, кв. 25 по плана на гр. Перник.

ОСЪЖДА С.Т.С.,\*\*\* да заплати на Община Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/